

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

Кафедра журналістики та мовної комунікації

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан гуманітарно-педагогічного факультету
Інна САВИЦЬКА
«_____» _____ 2023 року

СХВАЛЕНО
на засіданні кафедри
журналістики та мовної комунікації,
протокол № _____ від травня 2023 р.
Завідувач кафедри
Марина НАВАЛЬНА

РОЗГЛЯНУТО
Гарант ОП
«Філологія». (Германські мови та літератури
(переклад включно), (англійська мова та друга іноземна)
Гарант ОП

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Латинська мова»

Спеціальність: **035.043 «Філологія». (Германські мови та літератури
(переклад включно), (англійська мова та друга іноземна)**
Освітня програма: **Англійська мова та друга іноземна**
Гуманітарно-педагогічний факультет

Розробники:

доктор філол. наук, професор кафедри журналістики та мовної комунікації
Шинкарук В.Д.
канд. філол. наук, доцент кафедри журналістики та мовної комунікації
Вакулик І.І.

Київ – 2023

Київ – 2023

1. Опис навчальної дисциплін

Найменування показників	Спеціальність, освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 4	035 Філологія (035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська)	Основна	
Модулів – 2		Рік підготовки:	
Змістових модулів – 2	Освітній ступінь – бакалавр	1-й	-
Індивідуальне науково-дослідне завдання - не передбачено		Семестр	
Загальна кількість годин – 120		1-й	-
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 3 самостійної роботи студента – 5		Лекції	
		15 год.	–
	Практичні, семінарські		
	30 год.	–	
	Лабораторні		
	–	–	
	Самостійна робота		
75 год.	–		
Індивідуальні завдання:			
–			
Вид контролю:			

		іспит (1 семестр, 1 курс)
--	--	---------------------------------

2. Мета, завдання та компетентності навчальної дисципліни

Мета: ознайомити студентів із основами латинської мови, допомогти набути практичних умінь і навичок перекладу латинських текстів та використання латиномовної термінології у навчальній, науковій та виробничій діяльності. Оволодіння студентами основами латинської мови надасть їм можливість читати і перекладати латинські тексти, відкриє доступ до вільного і свідомого сприйняття наукової термінології у сфері перекладу.

Завдання: загальноосвітні завдання курсу полягають у розширенні лінгвістичного світогляду студентів, у підвищенні їх загальної мовної культури шляхом удосконалення навичок нормативного вживання інтернаціоналізмів греко-латинського походження. Завдяки чіткій побудові граматики та синтаксису латинська мова розвиває також уміння та навички логічного мислення.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- основи латинської фонетики, граматики, синтаксису та словотвору;
- володіти: навичками нормативного читання латинських слів та перекладу латинських текстів зі словником;
- наукову термінологію відповідного профілю, утворену від латинських коренів;
- засвоїти (в усній та письмовій формі): 1000 лексичних та словоутворюючих одиниць латинського та грецького походження, а також 100 латинських прислів'їв, сентенцій та крилатих висловів;

уміти:

- правильно читати і писати латинські слова;
 - володіти необхідним запасом лексичного матеріалу професійного спрямування;
 - робити граматичний, словотвірний та синтаксичний аналізи;
 - практично володіти граматичними формами та синтаксичними конструкціями;
 - перекладати зі словником латинські тексти;
 - бути поінформованим про походження та розвиток латинської мови, роль латинської мови у формуванні національних європейських мов, внесок класичних мов у формування міжнародної наукової термінології, вплив античної науки та літератури на розвиток нової європейської культури;
- Застосовувати знання для розв'язання задач і проблем у сферах професійної діяльності, що передбачає збирання та інтерпретацію лінгвістичних та перекладознавчих даних, вибір методів та інструментальних засобів, застосування інноваційних підходів.

Набуття компетентностей:

- ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою.
- ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК):

- СК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.
- СК 2. Здатність використовувати в професійній діяльності знання про мову як особливу знакову систему, її природу, функції, рівні.
- СК 3. Здатність використовувати в професійній діяльності знання з теорії та історії мов(и), що вивчаються(ється).
- СК 6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах

і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

СК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний (залежно від обраної спеціалізації) аналіз текстів різних стилів і жанрів.

СК 12. Здатність до організації ділової комунікації.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 4. Знання та розуміння базової сукупності загальнонавчальної термінології та професійних понять латинською мовою, правила граматики та стилістики, вміння застосовувати на практиці базові знання з латинської мови у професійній діяльності.

ПРН 5. Знання та розуміння основних термінів і понять, основних методів і прийомів теоретичного вивчення давніх і сучасних германських мов, вміння аналізувати і порівнювати фонеморфологічну структуру індоєвропейського, давньогерманського і сучасного германського слова (з елементами залучення рідної мови); характеризувати особливості фонетичної, граматичної та лексичної будови кожної окремо взятої сучасної германської мови з урахуванням їх спільних давньогерманських рис.

ПРН 10. Знання та розуміння особливостей формування етнокультурної ідентичності, ключових елементів ідентичності та їх характеристики, вміння аналізувати етнокультурну спадщину та набутки, послуговуватися особливостями тієї чи іншої етнічної культури у процесі взаємодії з її носіями.

ПРН 11. Знання та розуміння основних теоретичних положень курсу, методів навчання, засобів навчання іноземних мов; основних етапів розвитку методики навчання іноземної мови; систем вправ для формування навичок умінь говоріння, читання, аудіювання та письма, вміння логічно, послідовно представити мовний матеріал для його активізації; грамотно скласти план заняття, ураховуючи сучасні вимоги до уроку; володіти основними видами контролю, включаючи уміння підбирати вправи, тести різного плану для перевірки усної та письмової форм усіх видів мовленнєвої діяльності; реалізовувати виховну функцію навчання.

ПРН 20. Знання та розуміння текстів творів, особливо класичних; час виникнення тих чи інших жанрових форм та їх розвиток; важливість спадкоємності у формуванні історико-літературного процесу; які літературні напрямки мали місце у тих чи інших країнах і коли вони грали ключову роль в історії літератури, вміння аналізувати твори; визначати жанр, виділяти ті чи інші композиційні особливості, відрізнити сюжет та фабулу.

ПРН 26. Знання та розуміння основних понять комп'ютерної лексикографії, принципів складання словників, принципи організації лексикографічної інформації в електронних системах, вміння працювати з системами обробки комп'ютерної лексикографічної інформації і використовувати теоретичні положення лексикографії для вирішення практичних професійних завдань.

ПРН 28. Знання та розуміння основних понять і категорій методики навчання іноземних мов; навчально-методичних комплексів з іноземних мов; теорії вправ для навчання іноземних мов/перекладу; сучасних підходів до формування у студентів іншомовної комунікативної компетентності, вміння визначати й аналізувати цілі, зміст, принципи, методи і прийоми навчання іноземних мов; аналізувати, обирати й ефективно використовувати навчально-методичні комплекси з іноземних мов; аналізувати, обирати й ефективно використовувати вправи різних типів і видів.

ПРН 32. Знання та розуміння сукупності понять та термінів, що складають широкий словниковий запас другої іноземної мови, а також правила мовлення, граматики та синтаксису, грамотного усного та письмового висловлювання думки, послуговуючись широким словниковим запасом різноманітної тематичної спрямованості.

ПРН 33. Знання та розуміння основних понять та категорій лінгвістики тексту та дискурсу; особливостей та способів перекладу текстів різних функціональних стилів мови у галузі природничих, економічних та технічних наук, вміння здійснювати семантико-стилістичний аналіз усних та писемних текстів різних функціональних стилів мови.

3. Програма навчальної дисципліни

- повного терміну денної (заочної) форми навчання;
- скороченого терміну денної (заочної) форми навчання.

Змістовий модуль 1. Фонетика

ЛЕКЦІЯ 1. LECTIO PRIMA Systema phoneticum Linguae Latinae: Фонетична система латинської мови. Латинський алфавіт. Вимова звуків і буквосполучень.

Латина – найстаріша індоєвропейська мова. Періодизація історії розвитку мови.

Новолатинський алфавіт. Вимова голосних звуків. Вимова приголосних звуків.

Особливості вимови буквосполучень. Поняття дифтонга.

ЛЕКЦІЯ 2. LECTIO SECUNDA Морфологія. Дієслово (verbum)

Частини мови, їхні граматичні категорії.

Граматичні категорії дієслова.

Неособові дієслівні форми (verba infinita). Словникова форма дієслова.

Основи дієслова.

Дієвідміна (conjugatio).

Теперішній час (praesens). Теперішній час активного стану (praesens activi). Теперішній час пасивного стану (praesens passivi).

ЛЕКЦІЯ 3. LECTIO TERTIA. Іменник (nomen substantivum)

Граматичні категорії іменника. Словникова форма іменника.

Перша відміна іменників (Declinatio prima).

Друга відміна іменників (Declinatio secunda).

ЛЕКЦІЯ 4. LECTIO QUARTA. Прикметник (nomen adjectivum)

Прикметники I – II відміни.

Займенникові прикметники (adjectiva pronominalia).

Змістовий модуль 2. Морфологія. Синтаксис.

ЛЕКЦІЯ 5. LECTIO QUINTA. Словотвір у системі дієслова, іменника, прикметника.

Словотвір у системі дієслова. Словотвір у системі іменника. Словотвір у системі прикметника. Слово- та основоскладення. Префіксація. Суфіксація.

ЛЕКЦІЯ 6. LECTIO SEXTA. Adverbium (Прислівник). Praepositio (Прийменник).

Прислівник (adverbium). Особливості утворення та ступенів порівняння. Прийменник (Praepositio). Прийменники, які вживаються з аблятивом. Прийменники, які вживаються з акузативом. Прийменники, які вживаються з генетивом. Прийменники, які вживаються з акузативом та аблятивом.

ЛЕКЦІЯ 7. LECTIO SEPTIMA. Синтаксис. Структура простого і складного речення. Sententia simplex. Sententia composita.

Узгодження підмета та присудка. Питальні речення. Пряме питання. Узгодження часів (consecutio temporum). Attractio modi. Підрядні речення. Непряме питання (quaestio obliqua). Непряме підрядне речення.

ЛЕКЦІЯ 8. ЛЕКЦІО ОСТАВА. Nomen numerale: Числівник.

Розряди числівників. Кількісні числівники (numeralia cardinalia). Порядкові числівники (numeralia ordinalia). Розділові числівники (numeralia distributiva).

Числівникові прислівники (adverbia numeralia). Творення числівників. Відмінювання числівників. Синтаксис числівників.

4. Структура навчальної дисципліни:

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма							Заочна форма					
	тижні	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
			л	п	ла	ін	с.р		л	п	ла	ін	с.р.
	о		б	д	.	о		б	д	р.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Змістовий модуль 1. Фонетика. Морфологія													
Тема 1. Systema phoneticum Linguae Latinae: Фонетична система латинської мови.	1 2	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 2. Systema morphologicum Linguae Latinae. Verbum.	3 4	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 3. Nomen substantivum.	5 6	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 4. Nomen adiectivum. Pronomen: Прикметник. Займенник.	7 8	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Разом за змістовим модулем 1		64	8		16	-	40	-	-	-	-	-	-
Змістовий модуль 2. Морфологія. Синтаксис.													
Тема 1. Словотвір системи дієслова, іменника, прикметника.	9 10	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-

Тема 2. Adverbium (Прислівник). Praepositio Прийменник.	11 12	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 3. Синтаксис. Структура простого складного речення. Sententia simplex. Sententia composita.	13 14	16	2		4	-	10	-	-	-	-	-	-
Тема 4. Nomen numerale: Числівник.	15	8	1		2	-	5	-	-	-	-	-	-
Разом за змістовим модулем 2		56	7		14	-	35	-	-	-	-	-	-
Усього годин		120	15		30	-	75	-	-	-	-	-	-

5. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
-	Не передбачено навчальним планом	-

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Фонетична система латинської мови. Правила вимови та наголошення. Читання.	4
2	Verbum. Часи системи інфекта.	4
3	Nomen substantivum. Особливості відмінювання іменників III відміни.	4
4	Nomen adiectivum. Узгодження прикметників з іменниками. Відмінювання атрибутивних словосполучень	4
5	Числівники.	4
6	Займенники	4
7	Структура простого і складного речення. Граматичний порядок слів.	4
8	Gaudeamus. Sententiae Latinae	2
	Разом	30

7. Теми лабораторних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
-------	------------	-----------------

-	Не передбачено навчальним планом	-
---	----------------------------------	---

8. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	К-сть год.
1.	Опрацювати таблиці до теми «Systema phoneticum Linguae Latinae».	10
2.	Наведіть приклади дієвідмінювання дієслів I – IV дієвідміни. Проаналізувати латинські тексти.	10
3.	Проаналізувати систему іменника латинської мови у порівнянні зі слов'янськими та германськими мовами.	10
4.	Проаналізувати граматичні категорії прикметника латинської мови у порівнянні зі слов'янськими та германськими мовами.	10
5	Робота з латинськими текстами.	10
6.	Проаналізувати категорії прислівника. Синтаксис простого поширеного речення Узгодження підмета та присудка	10
7.	Опрацювати таблиці до теми «Часи системи перфекта».	10
8	Робота з латинськими текстами.	5
	Усього	75

9. Контрольні питання, комплекти тестів для визначення рівня засвоєння знань студентами

Питання для підготовки до екзамену

1. Латинський алфавіт.
2. Загальні відомості про фонетичну систему латинської мови, її відмінність від системи української мови.
3. Система латинських голосних, дифтонгів, диграфів.
4. Система приголосних.
5. Словосполучення з придиховим h.
6. Правило наголосу, поділ на склади.
7. Довгота і короткість складів.
8. Загальні відомості про частини мови.
9. Граматичні категорії частин мови.
10. Основні форми дієслова.
11. Основи дієслова.
12. Дієвідміни.
13. Особові закінчення часів інфекта активного та пасивного станів.
14. Наказовий спосіб дієслова.
15. Теперішній час дійсного способу активного та пасивного станів (Praesens indicativi activi et passivi).
16. Утворення минулого часу недоконаного виду активного і пасивного станів (Imperfectum indicativi activi et passivi).

17. Утворення майбутнього часу недоконаного виду активного і пасивного станів (Futurum I indicativi activi et passivi).
18. Синтаксис.
19. Часи системи інфекта дієслова sum, fui, esse (бути).
20. Дієслова похідні від sum, fui, esse (бути).
21. Поняття про речення.
22. Просте речення.
23. Підмет, присудок.
24. Порядок слів в простому реченні.
25. Граматичні категорії іменника: рід, число, відмінок, відміни.
26. Розподіл іменників на відміни.
27. Основа іменників.
28. I відміна іменників. Особливості відмінювання
29. II відміна іменників. Особливості відмінювання
30. Прикметники I та II відмін.
31. Прикметники III відміни.
32. Узгодження прикметника з іменником.
33. Ступені порівняння прикметників.
34. Займенник в латинській мові.
35. Творення числівників. Розряди займенників.
36. Числівники кількісні та порядкові.
37. Розділові числівники.
38. Синтаксис числівників.
39. Часи системи перфекта активного стану.
40. Утворення минулого часу доконаного виду дійсного способу активного стану (Perfectum indicativi activi).
41. Утворення давноминулого часу доконаного виду дійсного способу активного стану (Plusquamperfectum indicativi activi).
42. Утворення майбутнього часу доконаного виду дійсного способу активного стану (Futurum II indicativi active).
43. Перфектні часи дієслів esse, posse.
44. Прислівник
45. Прийменник. Сполучник.
46. Синтаксис складного речення.
47. Підрядні допустові та умови.
48. Підрядні часу.
49. Підрядні означальні.
50. Підрядні способу дії, міри.

Взірець екзаменаційного білета

Екзаменаційні запитання

1. Іменник. Граматичні категорії іменника.
2. Зробіть морфологічний розбір виділеного в реченні слова. *Scientia potentia est. Знання – сила.*

Scientia, ae f – знання

Тестові завдання

1. У латинській мові відкладний відмінок – це:
 - а) Genetivus;
 - б) Accusativus;
 - в) Dativus;
 - г) Ablativus.
2. Термін «дієслово» латиною – це:
 - а) pronomen;
 - б) praepositio;
 - в) coniunctio;
 - г) verbum.
3. У слові *cito* с вимовляється як:
 - а) [k];
 - б) [ц];
 - в) [з];
 - г) [дз].
4. Запишіть форми Gen. sing. для іменника *causa* (*causa, ae f*).
5. Визначте основи іменників *civis is m, f*; *circūlus, i m*.
6. Записати форми жіночого і середнього родів для прикметників: *gravis, e важкий*; *ingens, ingentis величезний*.
7. Запишіть усі форми однини іменника *nubes, nubis f* – хмара.
8. У якому варіанті записано форми середнього роду прикметників:
 - а) *lutea, luteum*;
 - б) *longa, lutea*;
 - в) *longa, longus*;
 - г) *longum, alba*
9. Визначте варіант, в якому запропоновано правильний переклад термінологічного словосполучення *lex dura*: а) чинний закон; б) суворий закон; в) суворі закони; г) майбутній закон.
10. Запишіть форми множини Praesens activi для дієслова *venīre* – приходити.

10. Методи навчання

На початку ознайомлення із новою дисципліною, а також у процесі вивчення нових тем доцільно використовувати вербальний метод навчання, який передбачає розкриття сутності певного явища, процесу, закону. Він ґрунтується не стільки на уяві, скільки на логічному мисленні з використанням попереднього досвіду студентської

аудиторії. Чільне місце в групі словесних методів посідає метод роботи з навчальним посібником. Студенти мають усвідомлювати, що основним джерелом отримання наукової інформації є книга. Тому так важливо навчити студентство методам і прийомам самостійної роботи з підручниками та методичними посібниками: читання, виписування, складання таблиць, схем тощо.

Висока ефективність навчання не можлива без широкого використання наочних методів. Вони зумовлені діалектичними закономірностями пізнання і психологічними особливостями сприймання. Наочні методи передбачають, передусім, використання демонстрації та ілюстрації (малюнки, схеми, графіки et cetera).

Використання в навчальному процесі тих чи інших методів зумовлене різними факторами: психологічними особливостями, дидактичними цілями, рівнем матеріального забезпечення навчальних закладів тощо.

Значне місце посідають вправи. Це метод навчання, котрий передбачає цілеспрямоване, багаторазове повторення студентами певних дій чи операцій із метою формування умінь і навичок. У дидактиці за характером навчальної роботи виділяють різні види вправ: письмові, графічні, технічні та інші. Щодо навчальної мети виділяють такі різновиди вправ: підготовчі, пробні (попереджувальні, коментовані, пояснювальні), тренувальні (за зразком, за інструкцією, за завданням), творчі.

Досить часто у підручниках та посібниках презентовано тести як структурну одиницю, яка являє собою систему, різну за метою та ступенем складності завдань, які побудовані на термінологічному матеріалі. То ж не менш важливим моментом у процесі навчання термінологічної латини є система контролю рівня знань студентів. Варіанти тестових робіт, виконання яких ґрунтується на операції вибору правильної детермінованої відповіді із серії запропонованих, спрямовані на формування у студентів системи алгоритмічних рішень, закріплення рецептивних умінь та навичок, необхідних для оволодіння дисципліною.

11. Форми контролю

Поточний контроль застосовують для перевірки і окремих студентів, і академічних груп здебільшого у повсякденній навчальній діяльності, насамперед, на планових заняттях. Викладач систематично спостерігає за навчальною роботою студентів, перевіряє рівень опанування програмного матеріалу, формування практичних навичок та вмінь, їхньої міцності, а також виставляє відповідні оцінки за усні відповіді, контрольні роботи, практичне виконання певних вправ, передбачених програмою навчальних дисциплін.

Поточний контроль має виховний характер, адже спрямований на стимулювання у студентів прагнення систематично самостійно працювати над навчальним матеріалом, підвищувати свій рівень знань, а також на вдосконалення педагогічної майстерності викладача.

Періодичний контроль має системний, плановий і цілеспрямований характер. Він полягає у визначенні рівня та обсягу оволодіння знаннями, навичками і вміннями наприкінці теми або модуля. Цей контроль здійснюють як у процесі навчальних занять, так і у спеціально відведений час.

Підсумковий контроль спрямовано на визначення рівня реалізації завдань, сформульованих у навчальній програмі, плані підготовки та в інших документах, які регламентують навчально-виховний процес. Він охоплює і теоретичну, і практичну підготовку студентів.

Важливим засобом контролю є самоконтроль, який реалізує на практиці принципи активності й свідомого навчання, міцності знань, навичок і вмінь студентів. Розрізняють дві форми самоконтролю: індивідуальну і групову. У разі індивідуальної

форми контролю студент самостійно визначає ступінь опанування професійними знаннями, навичками та вміннями. Груповий самоконтроль передбачає оцінку власної навчальної діяльності та досягнутих успіхів, а також визначення недоліків, обґрунтування шляхів їх подолання.

До основних форм організації перевірки знань, навичок і вмінь, окрім самоконтролю, належать індивідуальна, фронтальна і групова перевірки.

Мета індивідуальної перевірки – визначити, на якому рівні кожен студент оволодів сукупністю знань, а також визначити основні недоліки й шляхи усунення помилок.

Фронтальну перевірку застосовують, коли у відносно короткий термін часу слід з'ясувати рівень засвоєння програмного матеріалу. Викладач готує з певної теми короткі запитання, на які студент має дати короткі відповіді.

Групова перевірка спрямована на з'ясування рівня колективних дій, злагодженості й згуртованості під час виконання завдань. Інколи виправдовує себе комбінована перевірка – поєднання зазначених вище форм.

Відповідно до цілей контролю викладачі використовують сукупність прийомів і способів педагогічної діагностики для з'ясування ефективності навчально-пізнавальної діяльності студентів. Це сприяє цілісній картині перебігу дидактичного процесу у навчальному закладі та свідчить про його дієвість і результативність.

Основними методами перевірки успішності знань студентів є побічне спостереження, усне опитування, програмований контроль, письмові роботи, дидактичні тести тощо.

За допомогою методу спостереження за навчально-пізнавальною діяльністю студентів викладач з'ясовує здібності, успіхи, визначає обсяг і глибину оволодіння знаннями з дисципліни, рівень опанування відповідними навичками та вміннями, ступінь сформованості особистісних компетентностей, визначає недоліки й шляхи їх усунення тощо. Контрольне спостереження можна здійснювати у довільній формі на заняттях.

Письмовий контроль забезпечує глибоку й всебічну перевірку опанування програмного матеріалу. Цей метод досить об'єктивний, адже надає можливість порівняти рівень здобутих знань як в окремій групі, так і на потоці, виявити теоретичні знання, практичні навички та вміння, а також адекватне їх застосування у майбутній професійній діяльності.

Методом перевірки може бути й усне опитування. Його здійснюють за допомогою співбесіди чи відповідей студента. Завдяки своїй специфіці й характеру застосування метод може бути використаний як на лабораторних заняттях, так і у процесі різноманітних перевірок.

У дидактичній практиці дедалі частіше використовують тести, які становлять стандартизований комплект завдань щодо певного навчального матеріалу, за допомогою яких визначають рівень опанування матеріалом.

Дедалі частіше починають застосовувати програмований контроль, котрий дає змогу відразу отримати інформацію про рівень відповіді.

12. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання знань студента відбувається за 100-бальною шкалою і переводиться в національні оцінки згідно з табл. 1 «Положення про екзамен та заліки у НУБіП України» (наказ про уведення в дію від 26.04.2023 р. № 10)

Шкала оцінювання

Рейтинг студента, бали	Оцінка національна за результати складання	
	екзаменів	заліків

90-100	Відмінно	Зараховано
74-89	Добре	
60-73	Задовільно	
0-59	Незадовільно	Не зараховано

Після проведення проміжних атестацій із змістових модулів і визначення їх рейтингових оцінок лектором дисципліни визначається рейтинг здобувача вищої освіти з навчальної роботи R_{НР}. Для визначення рейтингу студента із засвоєння дисципліни R_{дис.} (до 100 балів) одержаний рейтинг з атестації (до 30 балів) додається до рейтингу студента з навчальної роботи R_{нр} (до 70 балів): $R_{\text{дис.}} = R_{\text{нр}} + R_{\text{ат.}}$

На рейтинг з навчальної роботи можуть впливати рейтинг з додаткової роботи та рейтинг штрафний.

Рейтинг з додаткової роботи додається до рейтингу з навчальної і не може перевищувати 20 балів. Він визначається лектором і надається здобувачам вищої освіти рішенням кафедри за виконання робіт, які не передбачені навчальним планом, але сприяють підвищенню рівня їх знань з дисципліни. Максимальна кількість балів (20) надається здобувачу вищої освіти за:

- отримання диплому I-го ступеню переможця студентської наукової конференції навчально-наукового інституту чи факультету (коледжу) з відповідної дисципліни;
- отримання диплому переможця (I, II чи III місце) II-го етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з дисципліни чи спеціальності (напряму підготовки) у поточному навчальному році;
- отримання диплому (I, II чи III ступеню) переможця Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з відповідної дисципліни у поточному навчальному році;
- авторство (співавторство) у виданій науковій статті з відповідної дисципліни.

Рейтинг штрафний не перевищує 5 балів і віднімається від рейтингу з навчальної роботи. Він визначається лектором і вводиться рішенням кафедри для здобувачів вищої освіти, які невчасно засвоїли матеріали змістових модулів, не дотримувалися графіка роботи, пропускали заняття тощо.

13. Методичне забезпечення

Програма курсу навчальної дисципліни для підготовки бакалаврів спеціальності 035 Філологія (035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська)

Навчальні посібники.

Словники.

14. Рекомендована література

Основна

1. Миронова, В. М. Латинська мова. Львів: Видавництво Католицького університету, 2011.
2. Оліщук, Р. Л. Латинська мова. Синтаксис: підруч. для ВНЗ. Львів: Видавництво ЛНУ ім. Івана Франка, 2018. 202 с.
3. Трипуз, В. М. Латинська мова. Київ: Либідь, 2004.
4. Ухаль, М. М. Латинська мова: підручник. Ужгород: Говерла, 2017. 319 с.
5. Шаманова, Н. Є. Латинська мова: навч. посіб. з вивч. дисципліни. Миколаїв: НУК, 2021. 141 с.

6. Шинкарук, В. Д. Латинська мова: підручник для студентів гуманітарних спеціальностей. Київ: Міленіум. 2020. 533с.

Додаткова література

1. 400 прислів'їв та приказок, семантично подібних в українській, латинській, англійській, німецькій, французькій мовах: навчальний посібник / уклад. А. М. Жовківський та ін. Чернівці: Рута, 2001. 96 с.
2. Вакулик, І. І. Запозичення з класичних мов у науковій термінології сучасних європейських мов (на матеріалі юридичних та економічних термінів української, російської, німецької, французької, англійської мов): дис... канд. філол. наук: 10.02.15. Київ, 2004.
3. Звонська, Л. Л. Латинська мова: підруч. для студ. відділень класич. філології та ін. філол. спец. вищ. закл. Освіти. Київ: Книга, 2003. 527 с.
4. Козовик, І. Я., Пономарів, О. Д. Словник античної міфології. Київ, 1989.
5. Латинська мова: практикум для здобувачів вищ. освіти ОС "Бакалавр" спеціальності 035 "Філологія". Уклад. О. В. Ковтун, В. І. Кульчицький, Н. І. Хайдарі. Київ: НАУ, 2021. 86 с.
6. Литвинов, В. Д. 500 крилатих висловів. Київ, 1993.
7. Литвинов, В. Д. Латинська мова: елементарний курс. Київ, 1996
8. Литвинов, В. Д., Скорина, Л. П. Латинська мова. Київ: Атіка, 1990.
9. Лучканин, С. М. Латинські сентенції з історико-літературним коментарем. Київ: Світ, 1999.
10. Макар, І. С. Латинська мова для студентів факультету іноземних мов: навчально-методичний посібник. Чернівці: ЧНУ: Рута, 2019. 192 с.
11. Макар, І. С., Бічер, Д. В. Латинська мова для студентів-філологів = *Limba latină pentru studenți filologi*: навч. посіб. Чернівці: Рута, 2018. 255 с.
12. Маслюк, В. П., Сенів, Л.Г. Латинська мова. Харків, 1992.
13. Оленич, Р. М., Оленич, І. Р., Пустова, Н. Ф. Латинська мова. Харків: Світ, 1994.
14. Скорина, Л. П., Сенів, М. Г., Пустова, Н. Ф. *Porta antiqua*: підручник латинської мови. Київ: СІНТО, 1994.
15. Скорина, Л. П. Латинська мова. Хрестоматія. Латинсько-український словник + англійські, німецькі, французькі, іспанські відповідники Київ: НАУ, 2002. 232 с.
16. Цимбалюк, Ю. В. Латинські прислів'я і приказки. Київ: Атіка, 1990.

ПЕРЕЛІК ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

1. Вакулик, І. І. Латинська мова: шляхи проникнення у нові західноєвропейські мови. Науковий вісник національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: філологічні науки №257.2016. <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Filol/article/view/11178/9791>
2. Вакулик, І. І. «Гаудеамус» від джерел походження до культу. Міжнародний філологічний часопис. 2020. 11(2). <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Filol/issue/view/596>
3. Гриценко, С. П. Латинська мова в Україні (історичний екскурс). Режим доступу: http://b-ko.com/book_21_glava_65_variant_2.html.
4. Лапідарна латина. Режим доступу: <http://ukrlife.org/main/prosvita/latyna.html>.

5. Латинські словникові уроки на Інтернет Поліглоті. Режим доступу: <http://www.internetpolyglot.com/ukrainian/lessons-ln-uk>.

6. Шинкарук, В. Д. Семантико-синтаксична структура речень з числівниковим компонентом в латинській мові. Міжнародний філологічний часопис. 2020. 11(2). <http://journals.nubip.edu.ua/index.php/Filol/issue/view/596>